

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

г. Иванъ Христовъ
с Кадамунца (плевенско).

ИЗДА

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всяка неделя — сутринта.

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА ЗА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника,
се испраща въ Администрацията, която
се помещава въ адвокатското писалище
на Г-на Ив. Ив. Дюковъ.

За частни обявления се плаща по
3 ст. на дума въ четвърта страница, а
по 5 ст. на първа страница.

За прѣставскитѣ обявления се пла-
ща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Продава се 1) бостанъ край градътъ
въ мѣстността „Суюкли-дереси“, отъ 20
декара, 2) половина отъ компанския ханъ
въ Никополъ.

За споразумение при Нартикъ Гарабетъ
Малхазова въ гр. Ловечъ. 1—2.

Скандалъ въ Народното Събрание.

Трѣбваше да дойде на власт либералната
партия съ своитѣ нищожества, за да осквер-
ни и свещенната ограда на Народното събра-
ние; трѣбваше това не либерално, а мра-
кобѣсно правителство да натрапи на българ-
ския народъ за народни прѣдставители нищо-
жества и убийци като Мантова, Дочева, Щир-
кова и тѣмъ подобнитѣ, за да бждемъ зрите-
ли на сцени, които уронватъ достолѣието и
престижа на народнитѣ прѣдставители и да
вкорѣнятъ въ избирателитѣ убѣждението, че
народното събрание е една сбирщина отъ не-
храни-майковци, които незнайтъ мѣрка нито
на думитѣ, нито на дѣйствиата си.

На 9-й Декември т. г. въ народното
събрание е станалъ новъ скандалъ, който
трѣбва да остане за спомѣнъ на либералното
управление и характеристика на депутатитѣ
отъ кървавото болшинство. При разискване-
то § за потеритѣ т. е. за шпионитѣ, е ста-
нало едно сбиване между Балбунарския по-
лицейски избранникъ Д-ръ Дочевъ, именувемъ
Дочоолу и Русецкия Н. прѣдставителъ Д. К.
Панайотовъ. Когато първия поддържалъ уве-
личаванieto § за потераджитѣ, като една
сжществена гаранция за сжществуванието на
реда, тишината и спокойствието на граждане-
тѣ, Панайотовъ му направилъ забѣлжката,
че гражданетѣ не четатъ бюджетопроектитѣ
и че тишината и спокойствието не се гаран-
тиратъ отъ потеритѣ. Самата тая безобидна
забѣлжка стана неумѣстния поводъ на До-
чоолу да излѣе своето негодувание спрямо
Панайотова съ думитѣ: „мълчи бе вагабон-
тино“, въ отговоръ на което се получилъ ша-
маръ, залѣпенъ върху лицето на прѣдиз-
викателя.

Става явно, че правителственнитѣ кръв-
ници не търпятъ противнитѣ мнѣния, и на
такивато отплащатъ съ най крайни и цинич-
ни руготни. Това е характеристично толкова
повече, че автора на прѣдизвикателството но-
си титлата Д-ръ. И ако такива субекти сж
способни на тия крайности, то какво мнѣние
трѣбва да си съставимъ за останалата сбир-
щина отъ радославовото кърваво болшинство,
която се краси отъ микрофанитъ като Щир-
кова, Пою Табакова, Ив. Убева, разнитѣ е-
вечнии азиатци и пр. Този начинъ на распра-
вия заслужа цѣлно порицание, защото той,
освѣтнъ че уронва достойнството на Народно-
то събрание, нѣ обнаружава и черти отъ ха-
рактери, които сж достойни на най грубитѣ
и варварски плѣмена. Въ никой случай и от-
плата на Панайотова не е отъ прѣпорѣчител-
нитѣ, толкова повече, че и той като бившъ съюз-
никъ на Дочоолу, е полицейски избранникъ и
трѣбваше да се ръководи въ случая отъ здра-
вия разумъ, а не отъ чувствата. За да се види,
каква сцена е прѣдставлявало тоя день На-

родното събрание, ние правиме извлечение за
това заседание отъ „Български Търговски
вѣстникъ“, който въ случая сжди по безпри-
страстно за нашитѣ работи, като неприя-
дѣлжачъ къмъ никоя отъ сжществующитѣ
партии.

Ето сцената: „Д-ръ В. Дочевъ казва,
че самото сжществувание на сумата, която
прѣдвижда този §, е една гаранция за сж-
ществуванието на реда, тишината и спокой-
ствието на гражданитѣ. (К. Панайотовъ:
навѣрно, защото гражданитѣ четатъ бюджето-
проекта, знайтъ за сжществуванието на този
§ и че тишината и спокойствието се гаран-
тиратъ отъ потеритѣ).

Д-ръ Дочевъ, който сжди на една и
сжща скамейка съ народния прѣдставителъ
Панайотовъ, разделенъ отъ него само отъ
стамболистскитѣ народни прѣдставители Д.
Петковъ и А. Ибишевъ, щомъ чу забѣл-
жката на Панайотова се расхвуча и се
провикна къмъ Панайотова: „мълчи, вагабон-
тино!“ Панайотовъ скочи отъ мѣстото си и
прѣзъ главата на Ибишевъ ударва на д-ръ
Дочевъ единъ силенъ шамаръ. Този инци-
дентъ, който трая не повече отъ една минута,
въ първия мигъ прѣдизвика известна паника.
Министритѣ и народнитѣ прѣдставители не
знайтъ какво да прѣдприематъ въ този мо-
ментъ и стоятъ като заковани, нѣ това е са-
мо затишието прѣдъ бурята: всички прѣдста-
вители наскачатъ отъ мѣстата си и се при-
тичатъ къмъ спрѣчкалитѣ се, всичкитѣ ми-
нистри, съ исклучение на Д-ръ Радославова,
напушатъ въ това врѣме залата, Д-ръ Дочевъ
иска да се хвърли върху Панайотова, нѣ
бива задържанъ отъ Ибишева. Въ гнева
си Д-ръ Дочевъ се затича къмъ массата на
стенографитѣ, грабва единъ столъ и иска да
се хвърли върху Панайотова, нѣколко народ-
ни прѣдставители, обаче, му отнематъ стола
и въ сжщия моментъ народния прѣдставителъ
Крушковъ сграбчва Д-ръ Дочевъ и иска
да го изнесе отъ залата. Прѣдставителитѣ отъ
дѣсницата го спиратъ и му отнематъ „товара“.
Въ това врѣме шумътъ е неописуемъ. Д-ръ
Дочевъ и Панайотовъ се обсипватъ съ псув-
ни. Примѣра имъ е заразителенъ, почватъ да
имъ подражаватъ и другитѣ народни прѣд-
ставители. Псувни, като: „подлецъ“, вагабон-
тинъ“, „разбойникъ“, „крадецъ“ и пр. сж най
слабитѣ съ които се поздравяватъ взаимно
народнитѣ прѣдставители. Прѣдсѣдателя звъ-
ни и самъ слиза на „бойното поле“ и на-
прасно се мъчи да растърве спрѣчкалитѣ се.

Това трая нѣколко минути, до дѣто най-
послѣ Д-ръ Дочевъ и Панайотовъ послушаха
свѣтитѣ на приятелитѣ си, сѣднаха си на
мѣстата, та се успокоиха и другитѣ народни
прѣдставители. Прѣдсѣдателя заема мѣстото
си, обявява, че заседанието продължава и
заявява, че счита за свой пръвъ дългъ да
направи забѣлжка на Д-ръ Дочева за това,
че прѣдизвикалъ Панайотова, а на Панайо-
товъ, че съ дѣйствиа нападналъ докачителя си.

К. Панайотовъ протестира противъ
забѣлжката, понеже билъ прѣдизвиканъ и
слѣдъ това се обръща къмъ Д-ръ Дочевъ
съ думитѣ „вагабонтинъ“, „човѣкъ, който за
5 лева билъ въ състояние и тащитѣ си да
продаде“, „човѣкъ злоупотрѣбителъ на дру-
жественни пари и който за това злоупотрѣб-

ление е билъ сжденъ“ и пр. Повдига се стра-
шенъ шумъ втори пхтъ, който едвამъ слѣдъ
нѣколко минути прѣстана и се продължи
работата“.

Либералски свободни избори.

В. „Нар. права“ въ 131 бр. дава едно антре-
филе, съ което съобщава, че допълнителнитѣ избори
въ Луковитската и Орханийска околия били станжли
при *пълень редъ, свобода и тишина*. Иначе не може-
ше и да бжде, щомъ въ тия околии сж избрани
лица принадлежащи къмъ младата България, пра-
вителството на която се е нагърбило съ герои-
чески (?) мѣрки да спасява България. За да се
види при каква свобода и тишина сж станжли тѣзи
избори, особено за Луковитската околия, ние ще
дадеме мѣсто на долнитѣ свѣдения, които исчер-
пахме отъ едно лице незаинтересовано и непри-
надлѣжаще къмъ числото на нашитѣ приятели.
Неговитѣ възмущения отъ произволитѣ на полици-
ята сж отъ естество да заставятъ всѣки порядъ-
ченъ човѣкъ да се възмути и да плюе въ лицето
на днешнитѣ управници, които обрънххъ всичко
на долу съ главата. Ето какво ни расправи за
Агленската секция, кадѣто е билъ зрителъ:

„Щомъ се конституира бюрото, първо бѣхх
повикани да гласоподаватъ избирателитѣ отъ с.
Агленъ. Правителственнитѣ партизани бѣха едно
ничтожно меншество, а съмишленицитѣ на Народ,
партия, около 300 души. Послѣднитѣ бѣхх събрани
вънъ отъ изборното мѣсто и всички навлѣзохх въ
двора на училището, кадѣто се произвеждаше из-
бора. Тука тѣ бѣхх посрѣщанити отъ конний старши
при Луковатското Окол. управление, известний
крѣвникъ Ганю Ивановъ на чело на 15 души
стражари и около 30 души чомагаша. Само 5 души
отъ стражаритѣ бѣхх отъ Луковитскитѣ, а другитѣ
отъ Плевенъ и Тетевенъ безъ №. Стражаритѣ
крѣстосахх избирателитѣ и се опитахх да кжсатъ
биоетинитѣ имъ, обаче щомъ послѣднитѣ имъ се
оажбихх, веднага измѣнихх фронта. По единъ
знакъ отъ старшия всичкитѣ стражари се сгрупи-
рахх около входнитѣ врата въ избирателната зала.
Двама стражари бидохх поставени прѣдъ входнитѣ
врата, двама стражари задъ входнитѣ врата, двама
на стълбата и двама при бюрото. Шайката се на-
стани при стражаритѣ задъ входнитѣ врата. Бю-
рото се помещавахе на втория етажъ въ една
затѣнтена стаячка. Първия опозиционенъ избира-
тель съ влизанieto сц, биде заловенъ отъ скри-
титѣ стражари и шайката, които, освѣтнъ че му
сжскахх биоетината, нѣ и натупахх, както трѣбва.
Ударитѣ се чувахх далечъ, а и погрѣжнитѣ се
слѣххх като градъ. Сжщата участъ сподѣте и вто-
рия избирателъ опозиционеръ. Всички разбрахх,
че на опозицията не ще се даде свобода да упраж-
ни своето избирателно право, затова вкупомъ се
оттеглихх, за да протестираатъ противъ насилията
на властта и шайката, състояще се отъ кмета на
с. Агленъ, Цвѣтко Уаунски, пом. кмета Цанко Ма-
риновъ, членоветѣ отъ общинския свѣтъ Вѣло
Кочковъ, Таню Гешковъ и други. При оттеглява-
нието си всичкитѣ триста души избиратели изви-
кахх въ едно: „*долу полицията!*“ „*долу разбой-
ницитѣ!*“ „*долу шайнаджии!*“ „*долу опропас-
тителитѣ на отечеството ни!*“

Заявлението биде направено и скрѣпено съ
подписитѣ на протестующитѣ избиратели. Единъ
отъ избирателитѣ на име Стоянъ Тошковъ, доблес-
тенъ избирателъ, изяви готовность да занесе заяв-
лението на бюрото. Скри го задъ гърба си и съ

една бюлетинка за правителствения кандидат, македонца Убева, влякна се въ бюрото и подаде заявлението на председателя, който въ отговор изругал най-хамалски С. Тошковъ. Следъ това шайката го грабва, прѣтичватъ се и стражаритѣ, че бой и се-задоволяватъ да го испратятъ навънъ само съ ступена рѣка и като го истласкахъ извъ стѣлбитѣ на долу надвѣ натри, Следъ това по заповѣдъ на председателя всичкитѣ агленски избиратели-опозиционери бѣхъ изгонени отъ полицията вънъ отъ изборното мѣсто, училищния дворъ. Сѣщото стана и съ избирателитѣ на селата Торосъ и Дърманци, които пристигнахъ около това врѣме. Нито единъ отъ оппозиционнитѣ избиратели не бидѣ допуснати да гласоподава. Отъ шайката и стражаритѣ бидоха бити слѣднитѣ лица: Стоянъ Тошковъ, Лало Данковъ, Цѣко Трифоновъ, Ив. Ивановъ, Вѣлчо Вѣлковъ, Йото Дуновъ, а избирателитѣ на с. Бѣжаново прѣснати като пилци, безъ нѣкой да може да доближи до изборното мѣсто.

Тоя изборъ се произведе, както виждатъ читателитѣ ни, чисто по либералски. Кждѣ е тоя пълнѣ редъ, свобода и тишина, за които бѣлува официоза „Н. Права“? Нима той се заключава въ малтретиранieto на избирателитѣ и недопусканieto на слѣднитѣ да гласоподаватъ? Засражѣте се, вие изверги народни, съ вашитѣ бѣлувания; прѣстаниѣ да си играете съ правата на избирателитѣ, защото ще дойде день, а тоя день не е далечъ, когато и вие ще опитате върху си народния гнѣвъ! Мислѣте и вършете!

Либералска послѣдователностъ.

Не остава мѣсто за никакво съмнѣние относително девиза на днешнитѣ властующи — „*нрадите да нрадемъ*“. Увеличаванieto безотчетнитѣ фондове отъ 80,000 л. на 120,000 лева за министерството на Вътрѣшнитѣ Работи и онова на Външнитѣ доказва това напълно. Прѣдъ насъ е дѣйствителността. Тя изобличава въ шарлатанство днешнитѣ либерални управници. Вѣски помни, каква врява срѣщу безотчетнитѣ фондове вдигаше въ оппозиция днешния официозъ „Нар. Права“; вѣски знае съ какви перемияди се оплакваше ограбения народъ! И стига да се прослѣдятъ дѣлата на тая партия на власт, за да бѣе не всичката шарлатания и фарисейщина на нейнитѣ ръководители. Тия мнми въ оппозиция народни доброжелатели (?) на власт станахъ истински звѣрове. За тѣхъ не останъ нищо свято. Тѣ стѣпкахъ своята программа, която прѣдвиждаше най-широката свобода и общинско самоуправление; тѣ стѣпкахъ законитѣ въ страната; дескредитирахъ държавата чрѣзъ узаконяването на едни договори, чрѣзъ които България се обвърза въ сума задължения и на търговията ни се тури прѣграда. И днесъ, когато отечеството ни прѣживѣва най-критическитѣ минути, каквито отъ освобождението ни насамъ не е нито виждало; когато данъкоплатцитѣ не могатъ да платятъ нито половината отъ това, което дължатъ за данъци, когато България, като просѣкния, приема милостиня отъ своя господарь, либералното правителство увеличава безотчетнитѣ фондове на министерството на Вътрѣшнитѣ Работи и на онова на Външнитѣ.

Да, днешнитѣ управници не искатъ и да знаятъ, каква е участъта и положението на българскитѣ граждани — търговци, занаятчии, земледѣлци. То се стрѣми къмъ грабежъ и не се срамува отъ дѣлата си. Безотчетнитѣ фондове на казанитѣ двѣ министерства отъ по 80,000 лева сж увеличени по на 120,000 лева. И само за тия двѣ министерства се прѣдвиждатъ 80,000 лева повече безотчетни. Отъ гърба на доведенитѣ до просѣшка-тояга данъкоплатци се взема, за да се граби повече. И важното е, че това увеличение на безотчетнитѣ фондове се прави днесъ, когато нѣмотията се чувствува еднакво отъ всички български граждани.

Остава ли вече нѣкакво съмнѣние, че водителитѣ на либералната партия сж едни шарлатани и безочливци отъ най-низка проба. Да твърдимъ това ни заставляватъ дѣлата имъ, които явно противорѣчѣтъ съ написаната имъ программа, задъ която се прѣкривахъ въ оппозиция, когато оплаквахъ оголѣлия български народъ. Въ тѣхната программа и днесъ личи най-широко общинско самоуправление, а на власт направихъ обратното, като го о-

граничихъ съ закриванieto на постояннитѣ комиссии; въ тѣхната программа личи безплатна и бърза медицинска помощъ, а на власт закриватъ 18 околийски болници; въ тѣхната программа има написано зачитание на народнитѣ свободи и права, а на власт изнасихахъ най-безобразно тия права, като лишихъ съ десетки избиратели отъ животъ само, защото слѣднитѣ се опитахъ да отстоятъ доблестно своитѣ права.

Ето какви сж дѣлата на днешнитѣ либерали. По голѣмо противорѣчие между думитѣ и дѣлата не се е срѣщало у никоя друга партия, освѣнъ у либералната партия, която за нещастие, управлява страната отъ единадесетъ мѣсеца насамъ.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

— **Държавна зеленица.** Знаятъ читателитѣ ни, че днешното либерално правителство сключи прѣзъ Юний мѣсець и. г. единъ конверсионенъ заемъ отъ 260 милиона. Чрѣзъ тоя заемъ България бидѣ обвързана въ сума задължения, безъ да се усигори за държавата поне наврѣмненото исплащание на уговоренитѣ сумми. Влѣдствие отказа на банцитѣ да даждъ на българското правителство нуждната сума отъ заема, послѣдното е прибѣгнало до най-унизителни сдѣлки, които ще компрометиратъ окончателно и така компрометираниѣ ни държавни финансии. То е заложило прихода отъ данъка десетѣкъ срѣщу единъ авансъ отъ 25 милиона лева. Това е една скандалиозна продажба, каквато могатъ да направятъ само едни нищожества, като днешнитѣ ни дворцови лакеи. Ако зеленицата е избрана за българскитѣ търговци, толкова повече тя трѣбва да бѣде осъдителна, когато сгодящитѣ на чело на управлението ѝ вършатъ. Нима България е достигнала до това дередже, щото и държавнитѣ посъжления да бѣждъ залагани срѣщу отащанieto на извѣстни аванси? И тая мѣрка, безъ съмнѣние, ще е една отъ многото героически мѣрки, чрѣзъ които днешнитѣ управници ще спасяватъ България.

— **Работѣние.** Между другитѣ пасажѣ въ отговора на тронната рѣчь, които не сж нищо друго, освѣнъ перефразирание на тронното слово, особено неприятно дѣйствува изречението: особено се радва за искреното благорасположение, оказано отъ Негово Императорско Кралевско Апостолическо Величество Австрийския Императоръ Францъ Иосефъ къмъ насъ да на Държавния глава на България. . . . Въ тоя пасажъ се установява, че българския народъ не е господаря на свободна България, а нѣкаква собственостъ на княза си. И важното е, че редакцията на тоя отговоръ е правена отъ републиканеца Божилъ Райновъ, единъ отъ съзловетѣ на сопаджилъка. По голѣмо работѣние отъ това едва ли би се срѣщило.

— **Незачитание распореджанията на Плѣв. Окржженъ Управителъ.** Съобщаватъ ни, че избраниѣ съвѣтници въ с. Ракита били утвърдени още въ края на м. Октомврий. Приказа билъ своеврѣменно испратенъ на Луковитский Околийски Началникъ за зависяще распореджане, обаче послѣдний и до днесъ не го билъ съобщилъ на съвѣтницитѣ. Всичко това ставало, защото избраниѣ били стамболовисти. Послѣднитѣ, за да спечелятъ благоволенieto на Околийския Началникъ, дѣйствувахъ въ послѣднитѣ избори за полицейския кандидатъ и при все това нищо не ги огрѣя. Както ни се съобщава, нѣкои отъ новитѣ радослависти отъ Турско били заминали за София, да искатъ касиранieto на тоя изборъ, за да можѣло да се продължи царството на тричленната комиссия понѣ цѣтъ мѣсеца. Ние не се съмняваме нито най-малко въ готовносгята на Радославова да ги удовлетвори, защото тия работи за него сж обикновенни нѣща, обаче очудваме се на легкотата, съ която стамболовиститѣ въ това село се подадохъ на обѣщанията на началника, който, слѣдъ като си оплете кошницата, пакъ ги ритна, като неблагонадѣждни.

— Вѣст. „Миръ“, а слѣдъ него „България“, „Търговски вѣстникъ“ и др. съобщихъ, че отъ Руссе, Варна и Пловдивъ пристигнали депутации отъ търговскитѣ съсловия да молятъ правителството да опрѣдѣли суммата на срѣбърнитѣ банкноти, които ще пустне въ обръщение и да отмѣни закона за исплащание златнитѣ банкноти съ срѣбро, та да се установи и акното, което отъ день на день се качва. Тия депутации поискали ауденция отъ министра на Търговията и Земледѣлнето Начовича, обаче послѣдния отказалъ да ги приеме и изслуша. Сѣщо такъвъ отговоръ сж получилъ и отъ министра на финансииѣ, Тенева. Това показва каква е надмѣнността на днешнитѣ управници, а така сѣщо и тѣхния инатъ. Макарь и да не

бѣхъ расположени да ги угодлетворятъ, като министри въ конституционна България, длѣжни бѣхъ да ги приематъ и испрачатъ. Съ отказа да ги приематъ, тѣ искаватъ своего незачитание и къмъ българския народъ.

— Отъ града получихме отъ единъ намъ добръ познатъ и посвѣтенъ въ военнитѣ работи, твърдѣ неприоржчителни работи, вършени отъ Полковникъ Фиковъ, въ ущърбъ на съкровището и залака на войника. Описва се подробно, какъ назначени комисии по приемане хлѣба, мѣсото и други събѣстни продукти за полка, посгонино-браковани отъ офицеритѣ, назначавани за комиссия, Полковникъ Фиковъ, давалъ заповѣдъ да се *приематъ*. Съобщава се за гнили картофи, за една развалена *ванна*, която полковника употребявалъ съ години и защото се поврѣдила, продаъ я на околодока за 120 лева, когато не струвала и 20 лева. Спомѣнува се още, че, когато билъ доставчикъ Печигарговъ, бивалъ много строго преслѣдванъ отъ полковника, а сега когато поелъ това доставяние А. Диревъ, всичко се приемало по негова заповѣдъ за доброкачественно. Всичко нещѣме да публикуваме, защото и да съобщаваме вѣрни факти, едва ли има кой да слуша, когато знаеме, че за Мечконева се съобщаваха едва ли не съ хиляди кражби и никой нищо не му направи, а напротивъ, кога се уволни, дадохъ му 7000 л. пенсия! Обаче за неизлишно считаме да явимъ, че слѣдующия брой ще съобщиме нѣкои отъ тѣхъ.

— Софийското Женско Благотворително дружество „Екатерина Авксентиева Симитчиева“ е отпредило едно възвание къмъ българскитѣ граждани, съ което ги приканва да се сдружаватъ, да основаватъ на врѣдъ клонове отъ това дружество, прѣдъ видъ на неспособното положение на роба българинъ въ Македония.

Цѣльта е повече отъ похвална и ние бихме пожелали, щото тоя примѣръ да бѣде послѣдванъ отъ българитѣ въ цѣла България. По похвална инициатива отъ тая едва ли би имало. Въ случая ние ще си послужимъ съ обръщението на самото настоятелство на Дружеството:

„Прочее българки сдружавайте се! Сдружавайте се, българки отъ освободената частъ на отечеството ни! групирайте се въ вѣски градъ и въ вѣско село, основавайте на врѣдъ клонове отъ дружеството „Екатерина Авксентиева Симитчиева“, поднасяйте лептата си, жертвувайте, будете всичко дръмжаче! . . .

Нѣка работимъ, за да покажемъ, че сме достойни за великия примѣръ, да покажемъ прѣдъ свѣтътъ, че ние сме частъ отъ народътъ си, че ние мечтаемъ чрѣзъ неговитѣ мечти, живѣемъ чрѣзъ негова животъ, че неговитѣ идеали сж и наши идеали! . . .

Сдружавайте се, за да си напишемъ и ние, българкитѣ, единъ свѣтлъ редъ въ историята! . . .“

— **Антисимитизма се прѣвѣрнѣ въ гешевтарство.** Помнятъ читателитѣ ни, че ние въ вѣстника си дадохме цѣлъ редъ статии срѣщу еврейтъ. Това направихме съ цѣлъ да се прѣгради нахлужването на евреи отъ околнитѣ на България държави, обаче днесъ, когато чрѣзъ антисимитизма се гонятъ лични облаги, когато гоненията на еврейтъ се насърждаватъ отъ централната власт, ние считаме за недостойно да поддържаме и подпомагаме едно дѣло, което освѣнъ злини, друго не може да ни донесе.

— Помолени сме да съобщимъ, че XII книжка отъ *деветата* год. на Мисълъ ще излѣзе прѣди праздниците и ще съдържа, между другото, една обширна статия върху днешното политическо положение на България. — Сѣщата редакция моли да съобщимъ, че отваря подписка за *десетата* годишнина на Мисълъ, която ще излиза подъ гл. редак. на г. *Дръ К. Кръстевъ*, при постоянно сътрудничество на г. г. *Ив. Ст. Андрейчинъ*, *Т. Г. Влайковъ* (Веселинъ), *Г. Т. Данаиловъ*, *В. Кънчевъ*, *Дръ Д. Пасманикъ* (В. Велиновъ), *Г. Стаматовъ* и *П. П. Славейковъ*. Влѣдствие на всеобщата парична криза редак. намалява цѣната и обема на списанието за прѣзъ *десетата* год.: 10 кн. въ годината, 4—5 печ. коли вѣзка, при год. абонаментъ 8 л. (въ прѣдплата). Освѣнъ това правятъ се значителни *отстъпки* при абониране въкупомъ: на 12 д. — 10%, на 25 д. — 20%. Прѣснати сж вече покани за записване абонати, и вѣски може да поиска такива отъ редакцията.

— Отъ достоверно мѣсто се учимъ, че своеобразнитѣ благодѣтели на земледѣлческото население въ Плѣвненската околия, високочестнитѣ управници на дружество „Нива“, се обрънали къмъ една германска търговска къща, съ главно сѣда-

лице Берлинъ, на която предложени условия за сключаване у нея единъ заемъ отъ 120,000 марки, отъ които 60-тъ хиляди за дружеството, а другитъ 60 — за смѣтка на управницитъ. Разбира се, че въпросната банкерска къща съвѣтъ нѣмала желание да подражава на нашата Народна Банка въ испытание кредитоспособността на своитъ длъжници и затова се отнесла за свѣдения до единъ живущъ въ градътъ ни, ней познатъ германецъ. Последния отъ своя страна, за по голѣма сигурностъ, прибѣгналъ за свѣдения до видни членове на дружеството, които, като нерачили да играятъ шарлатанската оная роль, въ която разни Табаковци, Карабелювци и пр. партизански таланти се подвизаваха по врѣме на изборитъ, за да спечелятъ недоволнитъ отъ дружественнитъ управници на своя страна, обяснили на запитвача истинското положение на дружеството и неговото материално състояние. Какво е донесълъ посрѣдника въ Берлинъ, намъ не ни е извѣстно, обаче интересенъ е факта, че дружественнитъ управници, слѣдъ като оползотвориха по свой начинъ малкитъ капиталы на хиляди земледѣлци, слѣдъ като закриха Българската Народна Банка съ 371 хиляди лева и изгубиха всѣкакво довѣрие прѣдъ българскитъ кредитни учрѣждения, падатъ сага на колѣне прѣдъ иностранныя капиталъ, като се мъчатъ да омотаятъ и него въ своитъ мръжи. Ще трѣбва сега да чакаме една консулска намѣса въ дѣлата на др-во „Нива“, за да се увѣримъ окончателно въ неподражаемитъ финансови способности на дружественнитъ управници.

Прѣдъ тия факти неволно се испрѣчва въпроса: какво значение има чл. 655 отъ търговския законъ, когато нашия окръженъ съдъ, управляванъ по всѣка вѣроятностъ отъ страхътъ, да не си навлече гнѣвътъ на голѣмцитъ, мижъ прѣдъ единъ батакчилъкъ, отъ когото по голѣмъ е невъзможенъ? Въ нашия търговски законъ законодателтъ е прѣдвидѣлъ и служебното обявяване въ несъстоятелностъ, излизайки отъ съображението, че при тая расхвърленостъ на капиталитъ и при економическия прѣвратъ, който сега се извършва у насъ, лесно можтъ да се правятъ злоупотребления съ потѣтъ и паритъ на довѣрчивия и простъ българинъ и е натоварилъ извѣстни сѣдебни мѣста и лица, у които е прѣдполагалъ повече знания и прѣдвидливостъ, съ длъжността да турятъ веднага край на всѣки батакчилъкъ, щомъ бже той вабѣлѣзанъ. Фактъ общезвѣстенъ е, че основния дружественъ капиталъ, слѣдъ като е раздаденъ на разни длъжници и двойно пакъ събранъ обратно отъ тѣхъ, го нѣма на лице; че дружеството длъжи на Бълг. Нар. Банка 371 хиляди лева, че дружественното положение се влошава пропорционално съ подобрѣнието положението на дружественнитъ управници и че най послѣ многочисленни признаци показватъ, че тая панама ще се свърши съ опропастванieto на земледѣлческото население на цѣла почти околия — нашитъ само сѣдни играятъ още ролята на невѣрни Томовци и искатъ да имъ се гуди прѣстътъ въ гангренисалата рана. Управлението на дружество „Нива“ въ разни свои обявления и дѣйствия като: свикване събрание и пр. признава безисходното положение на дружественнитъ работи и смѣтки, а сѣдѣтъ отъ своя страна си прави углушки и, прѣдизвиканъ по нѣкога, се извинява съ баналното онова възражение, „че това не било негова работа“. Впрочемъ, не само за нашия окр. съдъ има да се каже нѣщо по дружественната афера; по дебелитъ грѣски за дѣлание има у единъ по горенъ съдъ, Ами Руссенския клонъ отъ Българската Народна Банка, който напоследѣкъ се съгласи да подѣли съ управницитъ на „Нива“ отговорността и по-вора, само за да прѣкрие извѣстни свои некадърности и прахосничества на народнитъ пари? Нъ за това другъ път. За сега пожелаваме на всички съвиновници въ прѣстѣпната афера *добъръ часъ*.

— Озвѣряването на нѣкои отъ управницитъ на дружество „Нива“ е отишло напоследѣкъ толкова далече, че тия хора съвѣтъ не се стѣняватъ да прѣдизвикватъ и създаватъ по улицитъ и публичнитъ мѣста най-гнусни и отвратителни скандали. Въ това отношение члена отъ управителния съвѣтъ на дружество „Нива“, Цв. Д. Влаховъ, е толкова напѣдналъ, че необходимо се явява освидѣтелствуванието му въ нѣкое психиатрическо отдѣление. Вървите ли по улицата, той ще Ви прѣсрѣщне или застигне и, като се усигори съ отсъствието на свидѣтели, ще Ви наругае и напсува така, както и черноморскитъ хамали не биха го сториле; свари ли Ви или го сварите въ нѣкое публично мѣсто, като кафене, съдъ и пр., ще почне най-безочливо да Ви задирва, натѣква и приписва

всѣвъзможни нелѣпости, придружени съ цинически руготни. И човѣкъ се чуди по кой начинъ и дали да се расправя съ тоя некачествени хаймана или да го остави на дяволитъ. Нъ онова, което Влаховъ извърши не прѣди много въ залата на мѣстния Окр. Съдъ, заслужава дѣйствително отбѣлѣзване.

— На 25 й Октомврий т. г. се раслѣдваха късно вечерта гражд. дѣла въ Плѣвен. Окр. Съдъ, нѣкои отъ които бѣха и на дружест. „Нива“. При сѣдѣствуваха въ сѣдебната зала освѣтъ Коларовъ, още и Влаховъ, Житаровъ и нѣкои отъ книжководителитъ на дружеството. Мѣжду дѣлата на дружество „Нива“ бѣше и едно, водѣно мѣжду него и Плѣвен. жителъ Гавраилъ Лучевъ. Тоя послѣдния е служилъ доста дълго прѣди години въ дружество „Нива“ и, прѣдизвиканъ сега отъ Влахова, почна да расправя нѣкои не до тамъ прѣпоръчителни за дружест. управници работи. Това възбѣси Влахова, който, като исиа цѣлъ кошъ гнусотии по адресъ на Лучова, хвърли се върху послѣдния и почна да го удря. Лучовъ не му остана длъженъ. Обаче послѣ това скандала се прѣнесе отъ Влахова въ коридора, гдѣто сѣщия имаше една низка расправа съ разсилнитъ на съдѣтъ. Замѣстникъ прокурора не можа да издържи гюрултията на Влахова, излѣзе отъ стаята си и го замоли да прѣстане. Тукъ пакъ нови обяснения и нови дързости. Прѣзъ врѣме на расправата най-оригиналенъ бѣше циничния съвѣтъ на Коларова къмъ Влахова, който укоряваше послѣдния, че незнаялъ да бие; „отъ единъ ударъ да не стане; това наричамъ азъ бой . . .“ Браво, господа! сами се атестирате. И така, единичното мѣсто, което до сега бѣ останало чисто, на което и прѣстъ и интелегентния глѣдаха съ страхопочитание, бидѣ осквернено отъ разбѣсенитъ се управници на дружество „Нива“, отъ тая стамболовска по партизански убѣждени пѣпачъ, който прѣзъ врѣме на изборитъ даде всички доказателства за своитъ звѣрски инстинкти. Продѣлжавайте, господа! Никое зло не е оставало ненаказано повече или по-малко, та и Вий не забравяйтъ, че може да дойде нѣкога денятъ на расплата, когато бититъ, ограбенитъ и измаменитъ ще поискатъ да си расчистятъ смѣткитъ съ васъ. Горко ви тогава!

— Нови скандали. И намъгна едва ли може човѣкъ да прѣмълчи, когато гледа ежедневно да се вършатъ отъ нашитъ общинари нечувани скандали, въ ущърбъ на градѣтъ, а въ полза само на нѣколко фаворизирани и интимни на общината приятели. Завчера правихме цѣла вѣрволица запитвания, които клонятъ рано или късно да поставятъ дневнитъ ни общинари на подеждимата скамейка, и още вѣстника ни не дошелъ въ рацѣтъ на читателитъ, прѣдъ насъ се испрѣчватъ нови нѣща, които не можеме назова друго, освѣтъ *скандали*. Общината дала на прѣдприемачъ салханата, опрѣдѣлила точно въ контракта всички взаимни права, и когато вижда, че цѣлъ градъ се възмущава отъ янкесджилѣка на една глутница отъ каспи, подъ управлението на единъ *глѣтни записъ*, намѣсто да даде възможностъ, да помогне на гражданитъ да ѣдатъ въ тази гладна година сиромашѣ евтенно мѣсо, дава заповѣдъ на градскитъ агенти да гонѣтъ гражданитъ, да заплашватъ съ бой и съ голи шашки касанитъ да не колятъ въ салханата! Въ единъ пунктъ, 3, ако помниме добръ, отъ контракта е казано, че въ салханата може да се продава мѣсо безъ кокали — това въ лицето на дневнитъ ни управници не било добро, защото било противъ интересъ на разнитъ Марковци и други фаворизирани общински приятели. И така цѣлъ единъ градъ е изложенъ, за прищевката на Марковитъ хора, да стои гладенъ, да купува мѣсо въ Плѣвенъ 55 ст. кило, когато на салханата се продаваше по 25 ст.!! И кому трѣбва да се оплачешъ? Ако се отнесешъ до управителя и той ти казва: „не може“, защото е и той единъ отъ интимнитъ другари на Марко; ако се отнесешъ до кмета, той не те допуца до общината, а сиромашѣта, тази сиромашѣ, която умира отъ студъ и гладъ, ще не ще, трѣбва да зема отъ Марко мѣсо!

Питаме дневнитъ управници съ такива ли зулумлущи ще ни управятъ? По този ли начинъ искатъ да ни се прѣпоръчатъ? Благодариме!

И друго нѣщо ни се съобща. Дадени биле по комшийски, безъ търгъ, освѣтляването на 30 — 40 фенеря до гарата, на Печигарговъ. Кога и какъ сѣ дадени тѣзи фенери, само кмета знае тази работа. Ние мислиме, че управителя трѣбва да се интересува отъ такива сѣлки и да не допуца да ставатъ работи, които рисуватъ едно правителство твърдъ лоше. Кога до днесъ е ставалъ такъвъ търгъ, безъ да знае нѣкой? Да върваме ли въ слуховѣтъ, които циркулиратъ за тѣзи фенери? Желали бихме да ни освѣтля общината, за да не даваме гласностъ.

— Хора, които тѣзи дни случайно биле при градския бирникъ, ни расправятъ не по малко въз-

мутителни работи. Г. Печигарговъ като нѣкой дребей давалъ заповѣди на бирника за нѣкакви сумми. Има и тамъ работи, които ще раскриеме въ скоро врѣме, кога се извѣстимъ по точно.

— **Цвѣтанъ Касаменовъ**, извѣстията на почитаемата публика, че въ бакалския му дюгонтъ, до шадравана, има за проданъ Българска захаръ за чай и сладко по 75 ст. кило. Тази захаръ по сладостта си не отстъпва въ нищо отъ Европейската. За Коледнитъ празници ще има и прѣсна мая.

— Следующия брой ще излѣзе на 24 Декемврий прѣдъ пладнѣ. Желаящитъ да помѣстятъ въ вѣстника ни обявления, че не ще приематъ посѣтителни, умоляватъ се за благоврѣменно да заявѣтъ или въ администрацията или въ печатницата, гдѣто можтъ да плащатъ.

— „**Човѣшки Права**“, всѣкинедѣленъ вѣстникъ, издаванъ въ Пловдивъ, се получи 2-й брой въ редакцията ни. Отъ съдържанието му, разбрахме, че ще защитава интереситъ на евреитъ въ Княжеството. Годишенъ абонаментъ 8 лева.

— Г-нъ Радулъ Канели, отъ нова година въ София ще почне издаването на новъ Театраленъ-Музикаленъ вѣстникъ. Като познаваме способноститъ на г. Р. Канели, не се съмняваме, че неговия вѣстникъ, ще си пробие заслуженото мѣсто мѣжду нашето общество.

— Отъ Староселци, получаваме често оплаквания, че новородившитъ въ това село Радослависти, по единъ най-бруталенъ начинъ. Особено билъ прѣслѣдванъ нашия приятелъ Г. Узуновъ, единъ отъ първитъ интелегентни селени. Ще се повърнемъ.

— Съобщаватъ ни отъ с. Пордимъ, че Окр. Управителъ Г. Поповъ, гр. кметъ Ив. Юрдановъ, Окол. Началникъ и полиц. Инспекторъ Стефановъ, ходили на ловъ и биле зайци въ село Пордимъ. Обръщаме вниманието на Горския Инспекторъ, да запита тѣзи господа, отъ гдѣ сѣ снабдени съ билети за ловъ, и какъ се прѣслѣдватъ браконьеритъ. Ако не се земе въ внимание, Ловдж. дружество, нека възбуди този въпросъ било прѣдъ сѣдѣтъ, било прѣдъ министерството. Въ селото Пордимъ имало е и хрѣтки съ тѣхъ и никой не е обръналъ внимание. Нима ако сѣ чиновници, трѣбва да имъ се допуца да нарушаватъ законитъ?

— **Слушаме**, че на 13 т. м. Прѣдсѣдателя на Ловд. дружество г. Б. Лачовъ, хваналъ единъ циганинъ да продава живи яребици, ловени съ капанъ. Завелъ циганина въ полицията, прѣдалъ го съ яребицитъ за съставление на актъ. Интересно е, като сѣ е съставилъ акта, кой е *испапалъ* яребицитъ, които слѣдваше или да бждѣтъ пустнати или съгласно закона продадени на публиченъ търгъ. Върху този фактъ, иматъ думата Гор. Инспекторъ и Ловджийското дружество.

— Въ цѣла Романия сѣ закрити кафе шантанитъ, защото се доказало, че освѣтъ оголване на младежа и увеличаване на разврата, друга печала не е имало. Всички тѣзи развалени жени, като се изгониха изъ Влашко, напѣлниха край дунавскитъ градища, а столицата е плувала въ развратъ. И нашия градъ, който до прѣди година-дѣ бѣше запазенъ, сега гледаме нѣколко такива шантани, които прибиратъ нощемъ разни калфи чиновничета, писарчета, а на много мѣста ще видитъ и възрастни ученици. Ние мислиме и върваме, че и общината ще се съгласи съ насъ, като издаде приказъ и забрани на тѣзи културъ трегери, които лжѣтъ младежа. Такава една мѣрка зета отъ общината, върваме, всѣки гражданинъ ще посрѣщне съ удобрение.

— Указава се, че нашия рапортъоръ криво билъ забѣлѣзалъ, кога се стоварвали дървата въ дома на пом. кмета Т. Цвѣтковъ отъ градскитъ кола. Дѣйствително се стоваряли дърва, но то било за забавачницата, въ чийто домъ е.

— Помнятъ читателитъ ни, че миналата година, нашия събратъ „Бдителъ“, който тоже ратува срѣщу дневното сопаджийско и прѣдателско правителство, постоянно се дразнеше съ Г. г. Д. Стояновъ и К. Михайловъ, като бивши народни прѣдставители, че никой отъ тѣхъ не си обѣлвалъ зѣбъ да каже дума, а само *мунали*. Дойде му редъ да запитаме нашия събратъ, да ни каже въ коя коммисия е избранъ Цв. Караивановъ, въ кое отъ засѣданията му се е чулъ гласеца и по какви земледѣлчески въпроси, като *специалистъ* (!) Ако нѣкой намѣри подобенъ дневникъ, ние му обѣщаваме петъ годишни течения на вѣстника ни. Г. Цв. Караивановъ трѣбва да е прѣсмѣтналъ, че е по добръ да мълчи, отъ колкото да казва глупости като Щирковъ и Табаковъ.

— **Отъ осемъ мѣсеци**, насамъ днешния общ. съвѣтъ има похарчени повече отъ 80,000 лева. Правятъ се улици, купуватъ се кюнкове отъ Калжпвата фабрика, правятъ се мостове, а известно е, че нито единъ търгъ не е произведенъ до днешенъ день. Паритѣ на кметството, оставени отъ Михайлова и Даналиова, сто хиляди лева, всички се похарчиха и какво имаме на лице? Една улична калдарма, правена съ десетки град. агенти, бивши шайкаджий, нѣколко още гжсеничари и това е всичко. Послѣ всичко това, питаме, какво направи днешния съставъ на общината въ полза на градътъ? Кюнковетѣ отъ Калжпвата „изидатъ“ и днесъ стоѣтъ на гарата, затрупани съ снѣгъ, а паричкитѣ сж въ джоба на Калжпва безъ търгъ. Въ тази покупка се слушатъ много интересни работи, които скоро ще раскриеме. Казва се, че само за ходение и приемане има похарчено до 2000 лева, а самитѣ кюнкове надминаватъ и 20 х.!! Желателно е общината да освѣтли общественото мнѣние, какъ е купило тия кюнкуве, кога е ставало търгъ, и защо този е утвърждаванъ телеграфически нощемъ. Събрата ни „Бдителъ“ ще е освѣтленъ върху тѣзи работи.

— Инспектора на полицията, осждадения за кражба на държавни пари, Стефановъ, идва тѣзи дни да инспектира полицията и да узнае дали полицията дѣйствително е налагала Гено Тодоровъ, като се увѣрилъ че било лъжа, ако и да има медицински свидѣтелства, рѣшилъ да инспектира и кафе-шантанитѣ, както и публичнитѣ домове, и заминалъ да докладва на Радославова. И така Гено Тодоровъ, единъ отъ първитѣ поборници на Стамболиститѣ, който трѣбеше нашитѣ мирни избиратели, ще си остане съ налагането и повече нищо, както стана съ толкова бити наши партизани. Съвѣтваме заинтересованитѣ да се оплачатъ и на сждебнитѣ власти за издирване на виновнитѣ.

— **Аджиото**, достигна у насъ 14 1/2%. Добъръ е Господъ да достигне и 30 1/2%. Либералното днешно правителство докара Княжеството до банкрутирание.

— Дѣлото на Хр. Константиновъ се свърши, като се осждаха нѣколко души на разни наказания. Самъ Н. Кръстановъ, който лъжеше миналата година, че Константиновъ е билъ битъ по политически съображения, се убѣди въ истината, че той е билъ заблуденъ, че неговитѣ по дѣлото доноси, не сж друго освѣнъ лъжовни. Види се, за това свое отчаяние при защитата си билъ въ нетрезвено състояние отъ радостъ.

— Тая година прѣзъ м. Августъ е съставенъ „комитетъ на Царя Освободителя“, въ състава на който по право влизатъ Императорския руски дипломатически агентъ, столичния кметъ, първия секретаръ при руското дипломатическо агенство въ София, а по изборъ — членоветѣ на върховния народенъ поборнико-опѣлченски комитетъ, членоветѣ на центрланото поборнико-опѣлченско дружество, началника на техническото бюро, архитекта Н. Лазаровъ, директора на рисуваното училище Ив. Мръквичка и професоритѣ при сжщото училище А. Митовъ, М. Василиевъ и Б. Щаняъ. Задачата на тоя комитетъ е: а) да въздигне великолѣпенъ паметникъ на Царя Освободителя, б) да съзидатъ инвалиденъ домъ за ветеранитѣ поборници опѣлченци. Въ учрѣдителното си събрание тоя комитетъ е избралъ бюро въ слѣдния съставъ: Прѣдсѣдателъ Стоянъ Заимовъ, Подпрѣдсѣдателъ Хр. Поповъ, счетоводителъ А. Людскановъ и дѣловодителъ инженера Стоименъ Сарафовъ. Това бюро е несмѣняемо до завършване на задачата, съгласно чл. 4 отъ устава.

За сега Народното събрание на 4-й т. м. е гласувало триста хиляди лева помощъ, която сума да се исплати до края на 1902 г., а заедно съ това е избрало трима делегати на Нар. събрание и трима професори при Висшето училище, избрани отъ академическия съвѣтъ при сжщото училище.

— На 12 т. м. кундроджиския еснафъ отпразднува своя патроненъ празникъ доста тържественно. Всичкитѣ занаятчи кундроджии събрали наедно съ градската музика и знаме минжжх прѣзъ града въ 10 часа, идящи отъ Гор.-Плѣвенската църква. Всички сж били на банкетъ въ домътъ на Петко Христовъ, единъ отъ членоветѣ на еснафа.

— Съобщаватъ ни познати, че съдружника на В. Биволаровъ, Григоръ Ангеловъ, всѣка вечеръ въ домътъ си давалъ по два три вистрела. Съ каква цѣль въпросния прави това, не се знае, обаче, длъжностъ на полицията е да прѣкрати охотата на тоя човѣчецъ да трѣвожи съседитѣ си по тоя начинъ.

— Тия дни ревизора при министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла, Стефановъ, е въ града ни. Цѣльта на неговото идване била да узнае чии сж шайкитѣ и разслѣдва лицата, които сж бити. Намъ е чудно, че това разслѣдване се прави едва сега, когато оплакванията се правихъ на врѣмето, кога се напасаше и побоя. Викани сж повече отъ 40 души бити. При разслѣдването е приехтествувалъ и окр. управителъ. Мнозина отъ бититѣ сж указвали като на свидѣтель и на окр. управителъ, когото сж правили своето оплакване. Слѣдъ това ревизора, придруженъ отъ началника, пристава и нѣкои отъ младе и идеална България направили едно посѣщение на забавачницитѣ и пансиона, т. е. на

— Слѣдующитѣ забѣлѣжки отправяме къмъ единъ отъ сждебнитѣ пристапи при Плѣв. Окр. Сѣдъ, не за да му дадемъ поводъ да погържа по кафенетата на нашъ адресъ, а за да се избѣгнатъ съвсѣмъ нежелани неприятности отъ своеобразното тълкувание и разбиране на ясни законни постановления. Единъ отъ мировитѣ ни сждии, кога му се напомнѣше за нѣкое криво прилагане закона, отговаряше съ единъ необяснимъ инатъ: „така разбирамъ закона, така го и прилагамъ; който е недоволенъ — има по горна инстанция.“ Като че ли странитѣ сж длъжни съ паритѣ си, губение врѣме и съ замедляване да реализиратъ явно установенитѣ си права, да поправятъ невѣжеството, а главно да прѣвизватъ глупавий инатъ на мировий сждия! Понеже допускаме у спомѣнатия сждебенъ пристапъ доста интелигентностъ и добра воля за разумно разбиране, ний се и надѣваме, че той ще вземе актъ отъ настоящето ни.

I. Чл. 859 п. 9 отъ Гражд. Сѣдоприводство изрично запрѣтватъ налагане заповъръ върху орждията и снарядитѣ, необходими на длъжника въ всѣкидневнитѣ му занятия. Огледалото и массата, върху която то е положено, е необходимъ при бръснарството снарядъ. Извинението, че вискателя искалъ налагане заповъра подъ негова, на вискателя отговорностъ, е несъстоятелно. Човѣкъ, който борави съ закона, не смѣе да се извинява за нарушението му съ чужда отговорностъ. Впрочемъ работата е много ясна, за да се нуждае отъ повече обяснения.

II. Съ писменъ актъ, нотариално завѣренъ, е продадена една масса отъ движимости, разнитѣ видове на които сж опрѣдѣлени въ акта съгласно чл. 22 отъ закона за задълженията и дѣговоритѣ, безъ да се описватъ отдѣлнитѣ прѣдмѣти, като свѣрхъ това се казва още, че въ массата движимости влизатъ и всички ония прѣдмѣти, които не подлѣжатъ къмъ единъ отъ изрично спомѣнатитѣ видове и най послѣ „всичко друго безъ исключение, което се намира въ продаваната масса“. Сждебния пристапъ изпълнява листъ срѣщу продавача и по искание на вискателя пристапа къмъ секретръ на продадената масса. Прѣдъявява му се нотариално завѣрения актъ. Вискателя пакъ на своя отговорностъ иска отъ пристава провѣрка на массата съ акта. Пристава се съгласява да удовлетвори исканieto на вискателя. Тукъ има сума законна нарушение.

Прѣди всичко пристава влиза въ ролята на сждия. Онзи, който оспорва невѣрността на извѣстенъ писменъ актъ, трѣбва да се обърне къмъ сждѣтъ. Послѣ игнориратъ се постановленията на закона за задълженията и дѣговоритѣ. И най послѣ такава провѣрка фактически е невъзможна. Какъ ще познаете или ще констатирате, че тази крупна солъ не е частъ отъ продадената солъ, когато се намира въ сжщото здание? Че този котелъ не е частъ отъ продаденитѣ кухарски принадлежности? Че тази книга не влиза въ продаденитѣ книги?

Сѣтнѣ закона изрично казва, че не владѣтеля е длъженъ да доказва, своето право на собственостъ, а вискателя трѣбва да установи прѣдъ сждѣтъ отсѣтствието на това право. Забѣлѣжете, че и тия факти трѣбва да се установяватъ прѣдъ сждѣтъ, а не да се провѣрватъ отъ сждебния пристапъ.

Съ привѣдното до тукъ надѣваме се

да сме се разбрали върху това, че не подъ отговорността на странитѣ трѣбва да се прилага законъ, нѣ по правилното му разбиране и исключително подъ отговорността на изпълняющия го чиновникъ. Дано бждемъ разбрани!

— Въ Агленската секция на избора, станалъ на 5-й Декемврий е имало командировани стражари отъ Тетевенската околия, които сж вършили най-голѣми насилия надъ опозиционнитѣ избиратели. Послѣднитѣ не сж допускани да гласоподаватъ и ако нѣкой съ рискъ се е опитвалъ да гласоподава, най-немилоостиво е бивалъ малтретиранъ. Самото обстоятелство, че опозиционнитѣ кандидати Балтаджиевъ и Нано Герговъ сж получали първия два гласа, а послѣдния единъ гласъ, свидѣтелствуватъ за насилията, чрѣзъ които властта избра своя кандидатъ.

МИТИНГИ

София

Прѣдсѣдателю Народното Събрание, копие прѣдставителитѣ Цанкову, Каравелову, Стоилову, Грекову, Щиркову, Караиванову, Даневу, Панайотову, Людсканову, Генадиеву, Габровски, Краеву, Сарафову, Мандикову, вѣстницитѣ: „Миръ“, „България“, „Новъ Вѣкъ“, „Прѣпорецъ“, „Н. Права“, „Н. Огзивъ“, „Плѣвенски Гласъ“, „Бдителъ“ и „Земледѣлческа Защита“.

C. Върбица Плѣвенска околия. Днесъ на 28 Ноемврий 1899 година жителитѣ на с. Върбица, събрани на митингъ въ училищното здание на брой 136 души подъ прѣдсѣдателството на Тимѣ Баевъ избраха бюро, състояще отъ Прѣдсѣдателъ Димо С. Чалъковъ, членове: Генчо Петковъ, Проданъ Филиповъ, Матея Иовковъ и секретаръ: Тодоръ В. Димитровъ, които да ръководятъ събранието и слѣдъ изслушванието на говорившитѣ, които описаха плачевното състояние на работното земледѣлческо население, по несправѣдливото имъ облагане съ данъци, какъвто е данъкътъ „Десятъкъ“, който правителството готви да введе за напредъ чрѣзъ приготвенъ законопроектъ за десятъка, то едногласно рѣшихме:

1) Да помолимъ Народното Прѣдставителство да отхвърли закона за десятъка, понеже е съсипателенъ за насъ земледѣлцитѣ; 2) Искане облагането ни съ приходенъ данъкъ, както и другитѣ занаятчий.

Прѣдсѣдателъ: Димо С. Чалъковъ, членове: Генчо Петковъ, Проданъ Филиповъ, Матея Ивановъ секретаръ: Т. В. Димитровъ.

III O III A

* * * Г. Н. В. въ Плѣвѣнъ. Съ удоволствие ще пожѣстваме всичко, което редакцията намѣрва съобразно съ програмата на вѣстника. Ако не се удоби, вие всѣкога можете да си вземате ръкописитѣ, било лично, било чрѣзъ пощата, като заплатите разискитѣ. —

* * * Г. Х. въ Л. Знаеме всичко, но вие не обръщайте никакво внимание. Заплашванията за прѣвѣстване е свойство на слабохарактернитѣ.

* * * Г. Д. въ П-мъ. Ако би дошелъ да образува и у Васъ такива дружини, вие можете да му кажете че на чиновникъ не е достѣпно да се мѣси въ такива работи. —

* * * Г. Майсторъ Г. Тукъ. Че сте биле битъ отъ шефа на тукашнитѣ стамболисти, гдѣто сте искали пари за правение къщата му, можете да искате удовлетворение отъ сждилището, а не въ нашия вѣстникъ.

Открива се подиска за дѣтското илюстровано списание!

„ЗВѢЗДИЦА“ ГОД. IX (1900).

(Сп. „Звѣздица“ е прѣпоръчано на родители и учители съ окръжно отъ министерството на просвѣщенieto отъ 28 септември 1899 г. подъ № 15250.)

„Звѣздица“ е най-распространеното дѣтско списание. То дава на читателитѣ си, освѣнъ отборъ материялъ за прочитъ, още и такива приложения, каквито друго списание съ такъва цѣна не може да даде. (Първото приложение е прѣкрасенъ стѣненъ календаръ, художественно изработенъ въ едно отъ най-добритѣ заведения въ Европа, който се испраща съ 1 книжка, а при всѣка книжка се прилага по една прѣкрасна цвѣтна картина). Такива приложения може да даде само „Звѣздица“, защото има много абонати.

Годишниятъ абонаментъ на „Звѣздица“ е само 2 лева, прѣдплатени. Въ странство 2 лева и 50 стот.

Родители и учители! запишете дѣцата и ученицитѣ си на „Звѣздица“: „Звѣздица“ е любимото дѣтско списание!

Всичко що се отнася до „Звѣздица“ се испраща до Н. Бѣловѣждовъ, учителъ — София.

Отговоренъ редакторъ: Г. М. Георгиевъ.